

Μαυροκορδ Επιστ  
Εκδος Λιβαδ σ. 3

Αἶμος, ὁ,

“ καὶ διαβάλλοντας [ἡμᾶς] εἰσαΐεις τὸ ὄρος τὸ  
αἰμόνιον ”

Σημ. Λιβαδῆς : Ὁ Αἶμος καὶ τὸ Αἶμον ἱερεύοντο ὑπὸ τῶν Βυζαντ.  
καὶ κατὰ τρίτην ἡγίαν καὶ ἑρσενικὸν γένος, ὁ Αἶμων, ὁπόθεν  
αἰμόνιον. ἢ ἐν τῇ χειρὶ γραφὴ αἰμόνιον, προσεμνήσθη τῇ ἐν τῇ ὑπιστά.  
λαρίῳ “ αἰμή(ι)μοντος, καὶ ὄρος “ αἰμή(ι)μόντι(ι)ον”. Τὸ ἱππ.  
δίδον αἰμιμόντιον ἐν τῷ Ηαεμυς, ἡ καὶ μόνος ὁ φωνητικὸς ἐν τῇ ὑπιστά. τῇ  
δρακίᾳ καὶ ὁ Μιγύτιος προστίθουσιν οὐχὶ ἐν τῷ ὄρει αὐτό, ἀλλ’ ἐν τῇ τούτῳ  
Βουρζαρίᾳ καὶ τῇ νότιον Θράκῃ. —